

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 211/06-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. júna 2006 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. D., S., v ktorej namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 17, čl. 20, čl. 21 ods. 1, čl. 35 ods. 1, čl. 46, čl. 47 ods. 2, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 a ods. 3 písm. d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v exekučnom konaní sp. zn. Ex 26/96 v spojení s konaním Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. Er 6/96, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. J. D. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 7. októbra 2005 doručené podanie Ing. J. D., S. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorom namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 17, čl. 20, čl. 21 ods. 1, čl. 35 ods. 1, čl. 46, čl. 47 ods. 2, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 a ods. 3 písm. d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v exekučnom konaní sp. zn. Ex 26/96 v spojení s konaním Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. Er 6/96.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že „Výpis z môjho účtu... ku dňu 9. 12. 1997 je –193.508.99 Sk istiny. O jeho ďalšom vývoji ani doposiaľ som sa nedozvedel. Uvedenú pohľadávku vo výške –193.509,- Sk istiny s prísl. postúpila V ... S., a. s. v B.

Dňa 21. 3. 2005 som žiadal urgoval o zaslanie výpisu z účtu..., ktoré som adresoval riaditeľke V. Ing. M. N., Ing. V. V. CSc. predsedovi predstavenstva a generálnemu riaditeľovi S. a. s. v B., generálnemu riaditeľovi M. T. S., Ústrediu V. v B. s návrhom na doriešenie vo veci včas nezaplatenej tretej pôžičky, ktoré mi poskytla V. v rámci malej privatizácie v dražbách. .... V., a. s. S. za poskytnuté mi tri pôžičky, mala mnohonásobne garantované záložným právom č. 1/1993, a hocikedy mohla na záložné právo siahnuť a to bez zbytočného rozsudku sp. zn. 5 C 499/94-12 a rozsudku 16 Co 61094-54. O zrušenie uvedených rozsudkov sa domáham neustále, avšak doposiaľ bezvýsledne.“

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti sťažovateľ žiada „... aby Ústavný súd ... vyhlásil, že zákaz predaja tovaru dňom 13. 2. 1996 v exekúcii Ex 26/96 pre V. je nezmysel, čo bude podkladom na zrušenie rozsudkov 2 T 12/96, 6 T 320/97, zrušenia všetkých uznesení Er 6/96 s tým, že ku dňu 20. 11. 1997 je v zmysle § 126 EP V. uspokojená a exekúcia sp. zn. Ex 26/96 je ku dňu 20. 11. 1997 zastavená“. Sťažovateľ v doplnení svojho podania doručenom ústavnému súdu 1. februára 2006 požiadal zároveň o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom z dôvodu nepriaznivých majetkových pomerov.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí podľa ustanovenia § 25 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o ústavnom súde“). Skúmal pritom, či má na jej prerokovanie právomoc, či sťažnosť má náležitosti podľa ustanovení § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, či nie je neprípustná, podaná niekým zjavne neoprávneným alebo oneskorene, ako aj to, či nie je zjavne neopodstatnená. Jedným z dôvodov na odmietnutie sťažnosti v rámci predbežného prerokovania je podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj jej oneskorené podanie.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Ústavný súd v rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 22/02 uvádza: „Sťažnosť podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti. Jednou zo zákonných podmienok pre prijatie sťažnosti podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, teda v lehote dvoch mesiacov od kvalifikovanej právnej skutočnosti.“

Ústavný súd na základe obsahu podania sťažovateľa výzvou č. k. Rvp 1640/05-9 zo 16. mája 2006 požiadal predsedu okresného súdu o podanie informácie o stave konania sp. zn. Ex 26/96 v spojení s konaním okresného súdu sp. zn. Er 6/96.

Predseda okresného súdu vo vyjadrení č. 1 SprV 178/06 z 1. júna 2006 uviedol, že: „Predmetná vec sp. zn. Er 6/96 je právoplatne skončenou vecou. Vo veci súd rozhodol uznesením zo dňa 12. 10. 1998. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 16. 10. 1998. Uznesením bol schválený príklep udelený súdnym exekútorom na dražbe nehnuteľnosti. Ďalším uznesením zo dňa 15. 12. 1998 bol schválený rozvrh výťažku z dražby nehnuteľnosti a toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22. 1. 1999.“ Predseda okresného súdu

k vyjadreniu zároveň pripojil fotokópie predmetných uznesení s vyznačenými dátumami ich právoplatnosti. Uznesenie okresného súdu č. k. Er 6/96-43 z 12. októbra 1998 nadobudlo právoplatnosť 16. októbra 1998 a uznesenie okresného súdu č. k. Er 6/96-79 z 15. decembra 1998 nadobudlo právoplatnosť 22. januára 1999.

V konkrétnych okolnostiach predmetnej veci bolo sťažnosť ústavnému súdu potrebné podať v lehote dvoch mesiacov od dátumu právoplatnosti uznesenia okresného súdu č. k. Er 6/96-79 z 15. decembra 1998, ktoré nadobudlo právoplatnosť 22. januára 1999. Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde „Táto lehota stanovená zákonom o ústavnom súde je objektívnou lehotou, čo znamená, že zmeškanie tejto lehoty nie je možné odpustiť“. Sťažnosť sťažovateľa bola podaná na poštovú prepravu 5. októbra 2005, teda od právoplatného vybavenia veci uplynulo nepochybne dlhšie časové obdobie ako zákonná dvojmesačná lehota, preto ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa ako podanú oneskorene (napr. rozhodnutia sp. zn. III. ÚS 220/05, III. ÚS 312/05).

Sťažovateľ v doplnení svojho podania doručenom ústavnému súdu 1. februára 2006 požiadal ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu z dôvodu nepriaznivých finančných a majetkových pomerov. Podľa ustanovenia § 31a zákona o ústavnom súde v spojení s ustanoveniami § 30 a § 138 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku môže ústavný súd ustanoviť fyzickej osobe alebo právnickej osobe právneho zástupcu, advokáta, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto tri predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu vyhovieť. Vzhľadom na skutočnosť, že ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa pri jej predbežnom prerokovaní ako oneskorene podanú, nezaoberal sa už jeho žiadosťou o pridelenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. júna 2006